İSRA ve Mİ'RAÇ

Rahman ve Rahim olan Allah'ımın ismi şerifiyle başlıyorum…

İsra ve Mi'raç olayı, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in en büyük mucizelerindendir. Öyleki, o vakitteki bazı zayıf müslümanlar bile tereddütte kalmış ve bazısı dinden çıkmıştır.

İslam ümmeti içindeki bir çok bozuk mezheb salikleri de, Mi'raç olayını inkar etmek-tedirler. Bu meselede akli mantıki yorumların asla yeri yoktur. Peygamberlik tavrı, akla ve mantığa uymaz, ilahi vahye dayanır. Mucizeyle desteklenen peygamberin, bir takım işlerini kısa aklımızla anlamaya çalışmamız, islam/teslim ismine uygun değildir.

Mi'raç olayı, hicretten 1 sene evvel Receb ayının 27. gecesine tesadüf eden vakitte oldu. O sıralarda müşriklerin saldırıları artmış, müslümanlar çok sıkıntı va darlık içinde kalmıştı. Ayrıca peygamberimizin sevgili eşi ve en büyük destekçisi Hatice validemiz r.anha da vefat etmişti. Aynı sene amcası Ebu Talib'in de vefatıyla, hüzün yılı denilen çile dolu günler başlamıştı.

İşte o dar ve sıkıntılı bir ortamda, Allahu teala sevgili Peygamberini teselli etmek ve bir takım hükümleri bildirmek için, ilahi huzuruna Habibini davet etmiştir.

Bir rivayette Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Harem'de Kabe yakınında ibadetle meşgul iken, başka bir rivayette ise Ümmü Hani'nin evinde yatsıdan sonra istirahat ederken Cebrail aleyhisselam ve avanesi gelip kendisini uyandırmışlar ve ilahi daveti bildirmişlerdir.

Hemen kalkıp abdest alan Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem, huzuruna getirilen Burak isimli bineğe binmiştir. Adımını, gözünün gördüğü ufka kadar atabilen bu süratli binekle, Mekke'den Kudüs'e bir anda vasıl olmuştur.

"Geceleyin, kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muham-medi) Mescid-i Harâm'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah, noksan sıfatlardan münezzehtir; O, gerçekten işitendir, görendir." (İsra:1)

Bu hususta Resulullah (Sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu: **"Bir ara ben Beyti şerifin yanında Haceri Esvedin yakınında Haremi şerifte uyku ile uyanıklık arasında idim. Cebrail bana burak getirdi.**

Bir rivayette **"Ebu Talib'in kızı Ümmi Hâni'nin evinden yürütüldüm."**

Rivayet edildiki ümmü Haninin evinde yatsıdan sonra uyumuştu. Gece yürütüldü ve geri döndü. Kıssayı Ümmü Hani'ye anlattı. Ve dedi ki peygamberler bana gösterildi, onlara namaz kıldırdım. Mescide çıkmak için ayağa kalktı, Ümmü Hani elbisesine yapıştı ve dedi ki 'kavminin onlara haber verdiğin zaman seni yalanlamasından korkarım.'

Dışarı çıktı. Ebu Cehil gelip önüne oturdu. Resulullah (Sallallahu aleyhi ve sellem) ona İsra hadisesini anlattı. Ebu Cehil dedi ki, ey Kab oğulları gelin. Olayı onlara da anlattı. İnsanlar hayretlere düştüler. Bazı müminler dinden döndüler. Bazıları Ebu Bekir'e koşup durumu

anlattılar. Buyurdu ki **'eğer o bunu demişse elbette doğru söylemiştir.'** Dediler ki onu tasdik mi ediyorsun? Buyurdu ki
'bundan daha uzağını elbette tasdik ederim.'
Bu sebepten dolayı ona
Sıddık
ismi verildi.

Resulullah (Sallallahu aleyhi ve sellem) şöyle buyurdu **"Ben Kabe'nin yanında iken Allahu Teala beni Beyti Makdis'e kaldırdı. Ona bakar oldum. Muhakkak cehennemi ve ehlini orada gördüm, cennet ve ehlini cennette gördüm. Onlar oraya girmeden evvel. Bunları kavmime haber verdim, Ebu Bekir'den başkası beni tekzib etti. O gece semaya yükseltildim, peygamberlere kavuştum, Beyti mamura ve Sidretil müntehaya ulaştım."**